

Rapport

Een onderzoek naar de wijze waarop het LBIO een alimentatiegerechtigde informeert over het (niet) innen van kinderalimentatie.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Rotterdam gegrond.

Datum: 11 juli 2018

Rapportnummer: 2018/050

WAT IS DE KLACHT?

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) haar onvoldoende kan uitleggen waarom er niet meer moeite wordt gedaan om achterstallige kinderalimentatie te innen bij haar ex-partner.

Zij klaagt met name over:

de uitleg over de voortgang van de inning;

de gebrekkige informatieverstrekking door het LBIO over (on)mogelijkheden van invordering en over de genomen acties.

WAT GING ER AAN DE KLACHT VOORAF?

Verzoekster is moeder van drie kinderen. In 2015 heeft de rechter bepaald dat haar ex-partner, de vader van hun kinderen, alimentatie voor hen dient te betalen van ongeveer € 210 per kind per maand. Omdat de vader vervolgens weinig tot niets betaalde, heeft zij in oktober 2015 het LBIO ingeschakeld. Het LBIO is het niet of nauwelijks gelukt iets bij verzoeksters ex-partner in te vorderen, omdat hij geen werkgever of uitkeringsinstantie, en geen eigen huis of auto heeft.

WAT WAS DE OORSPRONKELIJKE KLACHT?

Verzoekster klaagde op 24 oktober 2017 bij het LBIO over de slapende en afwachtende houding van het LBIO, ondanks dat zij zelf meerdere keren gegevens had aangedragen over inkomsten van haar ex-partner.

WELKE REACTIE KOMT ER OP DIE KLACHT?

Het LBIO laat verzoekster op 26 oktober 2016 weten dat de zaak in behandeling is bij de deurwaarder. Er was geen mogelijkheid voor beslaglegging op het inkomen, omdat haar ex-partner geen loon of uitkering ontvangt. Ook beslag bij de Belastingdienst had geen resultaat, omdat er belastingschulden waren, die voorgingen. De deurwaarder had nu de opdracht gekregen om beslag op roerende zaken te leggen bij de ex-partner.

WAT WAS DE AANLEIDING VOOR DE KLACHT BIJ DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Verzoekster richtte zich vervolgens tot de Nationale ombudsman, omdat zij vindt dat het LBIO onvoldoende ingaat op haar punten. Zij doelt daarbij op de door haar aangedragen gegevens over inkomsten van haar ex-partner, en op het feit dat haar ex-partner toch ergens van moet leven, en dus inkomsten heeft.

WAT HEEFT DE NATIONALE OMBUDSMAN GEDAAN?

De ombudsman heeft het LBIO per e-mail gevraagd om te reageren op de volgende vragen:

1. Hoe kan het dat het LBIO geen inzicht kan krijgen in de inkomsten van haar ex-partner? Er zullen immers inkomsten zijn om de huur en dergelijke te betalen;
2. Waarom kan het LBIO niet de inkomsten invorderen van de BV van haar ex-partner, die volgens de informatie van de Kamer van Koophandel alleen op zijn naam staat?
3. Waarom heeft het LBIO geen werk gemaakt van het gegeven dat haar ex-partner werkt in een hotel te Zandvoort?
4. Waarom zal de deurwaarder pas op 29 december beslag leggen op de inboedel van haar ex-partner?
5. Waarom is de deurwaarder niet verder met verzoeksters ex-partner in gesprek over een betalingsregeling?

HOE REAGEERDE HET LBIO?

Het LBIO reageerde als volgt op de vragen van de Nationale ombudsman:

1. Het LBIO krijgt de inkomensgegevens van betalingsplichtigen via het UWV. Ook inkomensgegevens van de ex-partner zijn meermaals bij het UWV bevestigd. Het UWV heeft te kennen gegeven dat er geen inkomstenverhoudingen zijn gevonden. Wel heeft het LBIO bij de Belastingdienst de laatste aangiften van de ex-partner opgevraagd. Mogelijk komt daar nieuwe informatie uit voort.
2. Indien de ex-partner loon ontvangt uit de betreffende BV, dan is dit bekend bij het UWV. Zoals reeds aangegeven heeft het UWV te kennen gegeven dat er geen inkomstenverhoudingen zijn gevonden. Beslag op loon is om die reden niet mogelijk gebleken. De BV is een afzonderlijke rechtspersoon. De alimentatievordering kan alleen verhaald worden op de betalingsplichtige zelf. Beslag onder de BV voor persoonlijke vorderingen op de ex-partner is juridisch gezien niet mogelijk.
3. Uit de verhaalsonderzoeken is niet gebleken dat de ex-partner loon ontvangt van een hotel in Zandvoort. Om die reden kan het LBIO hier geen werk van maken. Het LBIO kan enkel beslag leggen indien er een inkomstenverhouding bestaat met de vermeende werkgever.
4. De deurwaarder heeft het LBIO bericht dat het beslag op de roerende zaken met politie en slotenmaker is ingepland op 27 december 2017. Bij het inplannen van het beslag op de roerende zaken is de deurwaarder afhankelijk van de beschikbaarheid van de politie. De deurwaarder kan de politie niet dwingen eerder mee te gaan.
5. De deurwaarder staat altijd open voor betalingsvoorstellen van betalingsplichtigen. De ex-partner kan hiertoe contact opnemen met de deurwaarder, hij is hier meermaals op

gewezen door de deurwaarder. Uiteraard dient de betalingsplichtige met een redelijk voorstel te komen waarmee hij de vordering kan afbetalen.

VERVOLG

Verzoekster bleef moeite houden met de houding van het LBIO. Daarom startte de Nationale ombudsman een onderzoek.

REACTIE VAN HET LBIO OP DE KLACHTOPENING

In reactie op de klachtopening deelde het LBIO het volgende mee.

Het LBIO acht de klacht van verzoekster ongegrond. Het gebrek aan verhaalsmogelijkheden is aan haar kenbaar gemaakt. Haar ex-partner biedt geen verhaal. Hoewel het LBIO dit ten eerste betreurt, is het daarom niet gelukt de achterstallige kinderalimentatie voor verzoekster te incasseren.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de ex-partner officieel geen inkomsten uit loon of uitkering heeft, maar een BV, tezamen met een ander, waardoor beslag op de BV niet mogelijk is. Daarnaast heeft hij geen eigen woning of voertuigen op zijn naam staan. Er is tevergeefs beslag gelegd onder de Belastingdienst. Helaas is deze situatie in de afgelopen jaren niet gewijzigd en is het niet gelukt de vordering op de ex-partner te verhalen. Het LBIO probeert thans nog steeds via een deurwaarder de alimentatie te incasseren. Inmiddels heeft de deurwaarder met de ex-partner een betalingsregeling van € 50 per maand afgesproken. Hoewel het LBIO het standpunt van verzoekster kan begrijpen, is het bureau voldoende voortvarend geweest in zijn pogingen tot incasso. Het feit dat het LBIO er niet in is geslaagd de alimentatie op de ex-partner te verhalen, houdt niet in dat het LBIO onvoldoende zijn mogelijkheden heeft benut.

Verder stuurde het LBIO het dossier mee van de betreffende zaak, waaruit kon worden opgemaakt welke acties het LBIO heeft uitgevoerd.

Wat betreft het beleid van het LBIO rond informatieverstrekking aan alimentatiegerechtigden uit eigen beweging en wanneer de alimentatiegerechtigde specifieke vragen heeft, stelt het LBIO het volgende.

Het beleid van het LBIO is er op gericht, dat in de regel geen spontane informatie over de stand van zaken wordt gegeven. Voor zover er wel gegevens worden verstrekt, gebeurt dat op ad hoc basis, in het belang van de zaak. Tevens hoort de alimentatiegerechtigde op belangrijke momenten in de behandeling van het dossier te worden ingelicht zoals bij het inschakelen van een deurwaarder of bij het leggen of beëindigen van een eventueel loonbeslag. Een alimentatiegerechtigde heeft altijd de mogelijkheid het LBIO schriftelijk of telefonisch te benaderen voor de stand van zaken in het dossier. De alimentatiegerechtigde wordt niet in het begin van het traject ingelicht over deze gang van zaken.

In reactie op het verslag van bevindingen liet het LBIO weten dat het LBIO inmiddels bericht had ontvangen dat de ex-partner van verzoekster per 2 mei 2018 geen ingezetene van Nederland meer is. Dit zal de inning nog verder bemoeilijken. Verzoekster is hiervan op de hoogte gesteld.

WAT IS HET OORDEEL VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Door klachten te behandelen, beoordeelt de Nationale ombudsman of de overheid bij de uitvoering van haar taak voldoende rekening heeft gehouden met het burgerperspectief. Voor die toetsing maakt hij onder andere gebruik van de zogeheten behoorlijke vereisten. De ombudsman heeft deze klacht getoetst aan het vereiste van goede informatieverstrekking.

Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

Het is te begrijpen dat verzoekster zeer teleurgesteld is dat het ook het LBIO niet of nauwelijks is gelukt om de kinderalimentatie te innen bij haar ex-partner. Zij klaagt met name over de informatieverstrekking van het LBIO rond de (voortvarendheid van) de acties die het LBIO heeft ondernomen. Wat kon en mocht zij op dit punt verwachten van het LBIO?

Het LBIO heeft aangegeven dat de alimentatiegerechtigde op belangrijke momenten in de behandeling van het dossier wordt ingelicht door het LBIO, zoals bij het inschakelen van een deurwaarder of bij het leggen of beëindigen van een eventueel loonbeslag. Een alimentatiegerechtigde heeft altijd de mogelijkheid het LBIO schriftelijk of telefonisch te benaderen voor de stand van zaken in het dossier. Verzoekster wist echter niet wat zij van het LBIO kon verwachten wat betreft informatieverstrekking. Op de vragen die verzoekster stelde over de acties van het LBIO kwam pas een duidelijk antwoord na tussenkomst van de ombudsman. Uit die antwoorden bleek dat het LBIO niet zo zeer zaken (lang) heeft laten liggen. Het betrof namelijk kwesties, die het LBIO geen mogelijkheid tot invordering gaven. Uit de reactie van het LBIO blijkt dus niet zo zeer een gebrek aan voortvarendheid wat betreft acties, maar een gebrek aan tijdige informatieverstrekking aan verzoekster over wat het LBIO al dan niet kon betekenen voor haar.

De ombudsman vindt dat de door het LBIO uiteindelijk gegeven informatie summier is, maar niet onvoldoende. Wel had het LBIO sneller moeten reageren op haar verzoeken om actie. Verzoekster had echter andere verwachtingen van het LBIO. Belangrijk is daarom dat het LBIO aan alimentatiegerechtigden aan het begin van hun contact met het LBIO duidelijk maakt wat zij op het gebied van de tussentijdse informatieverstrekking wel en niet van het LBIO kunnen verwachten. Daarbij kan het LBIO dan ook uitleggen welke mogelijkheden en beperkingen het LBIO heeft. Bovengenoemde informatie is wel op de website van het LBIO te vinden, maar wordt niet rechtstreeks aan een alimentatiegerechtigde meegedeeld. Het zou goed zijn dit ook rechtstreeks aan betrokkenen mee te delen aan het begin van het proces. Dat geeft aanleiding om in dit rapport een aanbeveling te doen.

Verder wijst de Nationale ombudsman er op dat tussentijdse informatieverstrekking vanuit het LBIO zelf bevorderlijk kan zijn voor het onderlinge contact. Dit geldt zeker wanneer de alimentatiegerechtigde al enige tijd niets heeft gehoord van het LBIO. Aldus weet betrokkene dat het LBIO nog steeds met de zaak bezig is, en oog heeft voor haar belang. Gelet op bovenstaande punten acht de Nationale ombudsman de informatieverstrekking in deze zaak onvoldoende.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het LBIO te Rotterdam is gegrond.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman beveelt het LBIO aan om aan een alimentatiegerechtigde bij de start van het inningsproces duidelijk te maken wat hij of zij wel en niet kan verwachten van het LBIO op het gebied van tussentijdse informatieverstrekking, en welke mogelijkheden en beperkingen het LBIO heeft wat betreft de inning.

De Nationale ombudsman,

A handwritten signature in blue ink that reads "Reinier van Zutphen". The signature is written in a cursive, flowing style.

Reinier van Zutphen